

РЕШЕНИЕ

№ 36512

гр. София, 23.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5334** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр.чл.27 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.

Образувано е на основание постъпила жалба от Р. П. П. и от Л. К. Ж., депозирана чрез пълномощника им адв. К. М., срещу Заповед за отчуждаване на поземлен имот по реда на глава III от ЗОС №СОА26-РД40-17/19.03.2026 г. на Кмета на СО, в частта, на определеното равностойно парично обезщетение за отчуждавания имот. С Определение №21197/28.05.2026 г. в настоящото производство е приета за съвместно разглеждане и жалбата на А. Н. В., действащ със съгласието на законния си представител Н. К. В. срещу същия административен акт, а с Определение №22112/02.06.2026 г. – и жалбата на Б. С. Л., М. С. Н. и Н. В. С. от [населено място] срещу същата заповед, които са конституирани като жалбоподатели в настоящото производство. С оспорената заповед е отчужден Поземлен имот с проектен идентификатор 68134.615.117, с площ 3835 кв.м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.615.26 (незастроен), с площ 8288 кв.м. по КККР на район „П.“, одобрени със Заповед № РД-18-4/09.03.2016 г. на ИД на АГКК, попадащ в публично мероприятие - обект: . „Изграждане на Източна тангента - II етап в участъка от [улица]до [улица], Район „П.“, съгласно действащ регулационен план ПУП, одобрен с Решение № 121 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС, ПУП-ИПР и ПЗ, одобрени със Заповед №РД-09-50-1004/05.10.2009 г. на Главния архитект на СО, специализиран ПУП за изграждане на метрополитен с метростанции за обект „Трети метродиаметър на Софийски метрополитен" и ИПР, одобрени с Решение № 833 по Протокол №73 от 18.12.2014 г. на СОС, регулационен план на м. „Триъгълника-Б. шосе", одобрен с Решение №122 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС, ПУП-ИПР, одобрен с Решение №45 по Протокол

№4/03.12.2015 г. на СОС, ПУП-ИПРЗ, одобрен със Заповед №РА50-606/01.09.2021 г. на Главния архитект на Столична община; ПУП-ЧЗРКП За кв.6 и кв.7 на м. „Б. шосе - триъгълника“, одобрен със Заповед №РД-09-50-535/30.08.1999 г. на Главния архитект на С., потвърдена с Решение № 85 по Протокол № 56/06.08.2003 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост. Определена е сума за парично обезщетение в размер на 73 469,39 евро, разпределена на собствениците, както следва:

- Н. С. - 6 122,45 EUR /шест хиляди сто двадесет и две евро и четиридесет и пет евроцента/;
- А. В. - 6122,45 EUR/шест хиляди сто двадесет и две евро и четиридесет и пет евроцента/;
- Р. П. - 12 244,90 EUR /дванадесет хиляди двеста четиридесет и четири евро и деветдесет евроцента/;
- Л. Ж. - 24 489, 79 EUR /двадесет и четири хиляди четиристотин осемдесет и девет евро и седемдесет и девет евроцента/;
- М. Н. -12 244,90 EUR/дванадесет хиляди двеста четиридесет и четири евро и деветдесет евроцента/;
- Б. Л. -12 244,90 EUR/дванадесет хиляди двеста четиридесет и четири евро и деветдесет евроцента/.

В жалбите е посочено, че предмет на обжалване е единствено размерът на определеното парично обезщетение. Твърди се, че същото е определеното в противоречие с приложимата нормативна уредба, поради което е силно занижено. Претендира се присъждане на направените разноски по представен списък от оспорващите Р. П., Л. Ж. и А. В..

Ответникът Кмета на Столична община, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт Х. З. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от оспорващите разноски за адвокатско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка. Назначена е и приета комплексна съдебно-техническа и оценителна експертиза с изготвено заключение, което не е оспорено от страните.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Не се спори по делото, а това се установява и от приложените към административната преписка доказателства, че оспорващите са собственици на имота, част от който се отчуждава, при следните права: Н. С. – 1/12 идеална част; А. В. – 1/12 идеална част; Р. П. – 1/6 идеална част; Л. Ж. – 183 идеална част; М. Н. – 1/6 идеална част и Б. Л. – 1/6 идеална част.

Съгласно действащия ПУП на м. „Триъгълника- Б. шосе“, одобрен с Решение №122 по Протокол №24/30.03.2001 г. на СОС отчуждаваната част от имота попада в улична регулация между о.т.551а-33б, в зона Тти без параметри за застрояване; източната част от имота попада в зона Смф и в УПИ 1-за комуникации, инженерна инфраструктура и озеленяване, кв.7. (м.“Триъгълника-Б. шосе“), а западната част от имота попада в зона Тти и в УПИ II-за озеленяване и спорт, кв.25. (м.“ж.к.Л.-зона В).

Във връзка с провеждане на отчуждителната процедура, с писмо от 24.10.2025 г. от Регионалния директор на Службата по вписванията са поискани да бъдат предоставени копия от нотариални актове за вписани сделки за ПИ, находящи се на територията на посочени квартали за периода 09.10.2024 г. – 09.10.2025 г.

В съответствие с изискването на чл.22, ал.3 ЗОБС е извършена оценка за определяне на размера

на равностойното парично обезщетение на недвижимия имот на жалбоподателите, предмет на отчуждаването, възложена с възлагателно писмо № СОА25-ГР94-7286/07.10.2025 г. на Кмета на Столична община. Оценката на отчуждената част от процесния имот е изготвена от независим лицензиран оценител на недвижими имоти Д. 3. на 22.12.2025 г. Определена е в размер на 143693,60 лева, равностойни на 73469,39 евро. Пазарната стойност на равностойното парично обезщетение за ПИ е определена на основание данъчната оценка на имота, доколкото не са открити сделки, които да се приемат за аналози, като отговарящи на изискванията на §1 от ДР на ЗОС.

С Обявление №СОА26-ВК66-685/27.01.2026 г., подписано от Зам.-кмет на Столична община на основание Заповед за заместване №СОА26-РД15-1760/20.01.2026 г. на Кмета на СО, собствениците на процесния поземлен имот, попадащи в обхвата на обект: „Изграждане на Източна тангента - II етап в участъка от [улица]до [улица], Район „П.“, са уведомени за предстояща процедура по принудително отчуждаване на основание Глава III от ЗОБС.

Обявлението е публикувано във вестник „Труд“, във вестник „24 часа“ и във вестник „Днес“ на 13.02.2026 г. На 16.02.2026 г. Обявлението е поставено на таблото за обявления в сградата на районната администрация на район „П.“ и е свалено на 18.03.2026 г., видно от приложените към административната преписка протоколи. На 17.02.2026 г. Обявлението е поставено на информационното табло на Столична общинска администрация и е свалено от таблото на 20.03.2026 г., видно от представения по делото констативен протокол. Процесната заповед е издадена на 19.03.2026 г, т.е. не по-рано от един месец след публикуването на обявлението в средствата за масова информация.

Въз основа на определения размер на паричното обезщетение и влезлия в сила ПУП и на основание чл.25, ал.2 ЗОБС Кмета на Столична община е издал оспорената в настоящото производство Заповед за отчуждаване на поземлен имот по реда на глава III от ЗОС №СОА26-РД40-17/19.03.2026 г. с посоченото по-горе съдържание. В мотивите на същата е определено обезщетение в общ размер на 73 469,39 евро, разпределена на собствениците, съобразно правата им.

По делото е прието заключение на вещо лице по назначената СТОЕ, според което съгласно ОУП на [населено място], приет с Решение №697 от протокол 51/19.11.2009 г. и Решение №960/16.12.2009 г. от Министерски съвет, и ЗУСЗО процесният имот попада в зона Тти без устройствени параметри. Източната част от имота попада в зона Смф и в УПИ I-за комуникации, инженерна инфраструктура и озеленяване, кв.7. Западната част от имота попада в зона Тти и в УПИ II-за озеленяване и спорт, кв.25. Отчуждаваната част от имота е предвидена за публично мероприятие.

Вещото лице е проследило регулационния статут на имота по приетите планове, като е установило, че по стар регулационен план за транспортен възел пл.“П.“ пл.“П.“ и артерия „Б. шосе“, одобрен със Заповед №527/31.12.1971 г. отчуждаваната част попада в „резервен терен за комуникации“. Съгласно ЧРКЗП за м.“Б. шосе-Триъгълника“, одобрен със Заповед №РД-09-50-535/30.08.1999 г., потвърдена с Решение №85 по Протокол №56 от 06.08.2003 г. на СОС, имотът попада в кв.7 - за озеленяване и ж.п.трасе. Съгласно регулационен план на[жк], одобрен със Заповед №382/16.09.1982 г. на Гл. архитект на С., отчуждаваната част от имота попада в улица. Съгласно регулационен план на м.“Б. шосе“, одобрен със Заповед №194/10.05.1982 г. и изменение, одобрено със Заповед №РД-50-09-137/11.04.1983 г. отчуждаваната част от имота попада в улица. Съгласно ОГП - изменение от 1982 г., действал към момента на предходния ПУП, поземлен имот с идентификатор 68134.615.26 попада в терен за градски магистрали и в зелени площи за обществено ползване. Съгласно действащия ПУП на м. „Триъгълника- Б. шосе“,

одобрен с Решение №122 по Протокол №24/30.03.2001 г. на СОС отчуждаваната част от имота попада в улична регулация между о.т. 551а-33б, в зона Тти без параметри за застрояване. Източната част от имота попада в зона Смф и в УПИ 1-за комуникации, инженерна инфраструктура и озеленяване, кв.7. (м.“Триъгълника-Б. шосе“). Западната част от имота попада в зона Тти и в УПИ II-за озеленяване и спорт, кв.25. (м.“ж.к.Л.-зона В).

Действащата кадастрална карта е одобрена със Заповед №РД-18- 4/09.03.2016 г. на Изпълнителния Директор на АГКК, изменена със Заповед №18-2586/02.03.2023 г. на Началника на СГКК-С..

При така установеното вещото лице е приело, че съгласно предхождащите отчуждаването ПУП, имотът е попадал частично в УПИ за инженерна инфраструктура и озеленяване, в улица без параметри, в резервен терен за комуникации. Следователно отчуждаваната част от имота, по предходни ПУП е била предвидена за публично мероприятие и изчисленията са извършени като за имот, съгласно установеният траен начин на фактическо ползване, а той е - незастроен имот в устройствена зона Тти. Съгласно границите на зони, приети с Решение №2 по Протокол 44 от 08.06.1998 г. отчуждаваният имот попада в V-та ценова зона.

Вещото лице е извършило справка за сключени сделки в рамките на 12 месеца назад преди датата на възлагане на оценката на процесния имот, вписани в службата по вписванията. Установило е, приложените към административната преписка договори за дарение, които не могат да се използват като аналози, защото са извършени без определена пазарна цена, че е наличен Договор за покупко-продажба, вписан в Служба по вписванията с акт №71, том СХХХIII, вх.рег.№55540, дело №43601 от 30.06.2025 г., по силата на който ЮЛ прехвърля възмездно на СО следния имот 68134.1372.3 с площ 73 м² за сумата от 7300 лв. без ДДС. или $7300/73 = 100\text{лв/м}^2$ или 51.13 евро/м².

Приело е, че доколкото сделката е в период 12 месеца назад от датата на възлагателното писмо, същата е за имот в една и съща ценова зона, V-та по Протокол 44 от 08.06.1998 г., имотът попада в улица и в зона без параметри на застрояване и една от страните е ЮЛ, то същата е годин пазарен аналог за определяне размера на равностойното парично обезщетение.

Въз основа на тази сделка вещото лице е определило равностойното парично обезщетение за отчуждаваната част от имота в размер на 196083,60 евро, при стойност за м² – 51,13 евро. Тази сума е разпределена между собствениците съобразно правата им.

Заклучението на вещото лице не е оспорено от страните при изслушването му в проведеното открито съдебно заседание.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбите са допустими като подадени от надлежни страни, адресати на акта като собственици на отчуждения имот. Същите са подадени в предвидения в разпоредбата на чл.27 ЗОБС срок, доколкото оспорващите Р. П. П. и Л. К. Ж. са уведомени за издадената заповед съответно на 06.04 и на 09.04.2026 г., а жалбата им е подадена на 17.04.2026 г. Оспорващият А. Н. В., действащ със съгласието на законния си представител Н. К. В. е уведомен за издадената заповед на 14.04.2026 г., а жалбата му е подадена на 17.04.2026 г. Б. С. Л., М. С. Н. и Н. В. С. са уведомени на 22 и 23.04.2026 г., а жалбата им е подадена на 29.04.2026 г. За оспорващите е налице правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта,

дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че Заповед №СОА26-РД40-17/19.03.2026 г. е издадена от компетентен административен орган – Кмета на Столична община, в кръга на правомощията му, съгласно чл.25, ал.2 ЗОБС.

Спазена е и предвидената в закона форма. Заповедта съдържа реквизитите по чл.25, ал.2 от ЗОБС, включително основаниято за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането му.

Административното производство се е развило по реда на Глава III от ЗОС. С издаването на оспорената заповед Кмета на Столична община е упражнил правомощието си по чл.25, ал.2 ЗОС да издаде заповед за отчуждаване на недвижим имот във връзка с реализацията на обект – публична общинска собственост съгласно ПУП, одобрен с влязъл в сила административен акт. В хода му не са нарушени предвидените в ЗОБС административнопроизводствени правила. Кмета на общината е възложил определянето на равностойното парично обезщетение за предвидения за отчуждаване имот на оценители, отговарящи на изискванията на Закона за независимите оценители. Размерът на равностойното парично обезщетение е определен не по-рано от три месеца преди издаването на заповедта. Кмета на СО е изпълнил задължението си да публикува обявление, с което уведомява собствениците на имотите за предстоящото отчуждаване и копия от него е изпратил за публикуване на посочените в разпоредбата на чл.25, ал.1 ЗОБС места. Съдържанието на обявлението отговаря на изискванията на чл.25, ал.1 ЗОБС. Заповедта е издадена не по-рано от един месец след публикуване на обявлението в средствата за масова информация. Следователно не са налице основания за отмяна на оспорените актове по чл.146, т.2 и т.3 АПК.

Съгласно чл.21, ал.1 ЗОС имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост след предварително и равностойно парично обезщетение. При наличието на действащ ПУП, предвиждащ изграждане на обект – публична общинска собственост: „Изграждане на Източна тангента - II етап в участъка от [улица]до [улица], Район „П.“ не може да се обсъжда налице ли е възможност за реализирането му без да се засяга имота на жалбоподателите.

Ал.2 на чл.21 ЗОБС уточнява кои точно имоти могат да се отчуждават за изграждането и експлоатацията на обектите по ал.1 от чл. 21 ЗОБС - тези, които се засягат непосредствено от предвиденото строителство или които стават негодни за застрояване или ползване съобразно устройствените, санитарно-хигиенните и противопожарните правила и нормативи и изискванията за сигурност и безопасност. Идеята на законодателя е, че отчуждаване за общински нужди се допуска само ако е налице влязъл в сила ПУП, който има предвиждане за изграждане на нов обект, публична общинска собственост. При това положение, съдът обосновава извод, че е налице основната материалноправна предпоставка на закона, а именно: имотът на жалбоподателите е предвиден за изграждането и реализирането обект - публична общинска собственост на територията на Столична община. С оглед изложеното процесната заповед в частта относно отчуждаването се явява законосъобразна. Жалбоподателите не навеждат твърдения за неспазване на процедурата по обявяването на отчуждаването.

Съгласно чл.22, ал.5 ЗОБС размерът на равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване се определя съобразно конкретното им

предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл.21, ал.1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. Според чл.22, ал.6 ЗОБС конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, е предназначението им, определено с предходния подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл.21, ал.1. В §1, т.2 от ДР на ЗОБС е дадена легална дефиниция на „Пазарни цени на имоти със сходни характеристики“, а в §1, т.3, б. „а“ – легална дефиниция на „Имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот“.

От анализа на цитираните разпоредби следва, че за определяне на „равностойно парично обезщетение“ по реда на чл.22, ал.5 ЗОБС и §1, т.1, 2 и 3 от ДР на ЗОБС чрез пазарни аналози, като такива могат да служат само сделки с имоти, отговарящи на следните характеристики: 1. възмездни сделки /покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека и др./, като поне една от страните по тях да е търговец; 2. сделките да се отнасят за имоти в близост до отчуждавания, т.е. да попадат в една и съща ценова зона /за урбанизираните територии/; 3. да са сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и да са вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота; 4. имотът, предмет на сделката, да е с устройствен статут и предназначение, съответстващ на този, който има отчуждаваният имот, но преди влизането в сила на ПУП, по който се прави отчуждаването.

Настоящия съдебен състав, приема, че при определяне на оценката на процесния ПИ, с площ 3835 кв.м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.615.26 (незастроен), с площ 8288 кв.м. по КККР на Район „П.“, подлежащ на отчуждаване, административният орган е допуснал нарушение на приложимите разпоредби на чл.22 ЗОБС и §1 ДР на ЗОБС. Обосновано и правилно е приел, че отчуждавания имот по предходния ПУП е попадал в улична регулация, при което размерът на равностойното парично обезщетение за отчуждаването му следва да бъде определен като за имот без предвидено застрояване, попадащ в устройствена зона без параметри на застрояване. Неправилно обаче в експертната оценка, въз основа на което е изготвена оспорената заповед, е определено равностойното парично обезщетение за него на основание данъчната оценка на имота. В тази връзка съдът възприема заключението на вещното лице, съгласно което в рамките на 12 месеца назад преди датата на възлагане на оценката на процесния имот е наличен Договор за покупко-продажба, вписан в служба по вписванията с акт №71, том СХХХIII, вх.рег. №55540, дело №43601 от 30.06.2025 г., който следва да бъде използван като аналог за определяне на равностойното парично обезщетение. Това е така, тъй като сделката е в период 12 месеца назад от датата на възлагателното писмо, същата е за имот в една и съща ценова зона V-та по Протокол 44 от 08.06.1998 г., имотът попада в улица и в зона без параметри на застрояване и една от страните е ЮЛ.

При това положение средната пазарна цена на кв.м. възлиза на 51,13 евро, съответно 196083,60 евро за отчуждаваните 3835 кв.м.

По изложените съображения, съдът приема, че общият размерът на равностойното парично обезщетение следва да бъде изменен, като се увеличи от 73 469,39 евро на 196083,60 евро, съответно на съсобствениците съобразно правата им, както следва:

За Н. В. С. - 16 340,30 евро
За А. Н. В. - 16 340,30 евро;
За Р. П. П. - 32 680,60 евро;
За Л. К. Ж. - 65 361.20 евро;
За М. С. Н. - 32 680.60 евро и
За Б. С. Л. - 32 680.60 евро.

Следователно Заповед №СОА26-РД40-17/19.03.2026 г. на Кмета на Столична община следва да бъде изменена в частта, с която е определена сумата за парично обезщетение. При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващите Р. П., Л. Ж. и А. В. искане за присъждане на направените от тях разноски. Видно от доказателствата по делото същите са заплатили държавна такса от по 5,11 евро. Р. П. е заплатила адвокатски хонорар в размер на 2000 евро, а Л. Ж. – 3600 евро адвокатски хонорар. Същата е заплатила и депозит на назначената СТОЕ в размер на 300 евро, а Р. П. – 200 евро. Няма данни да е платена такса за издаване на съдебното удостоверение. Заплатеният от А. Н. В., действащ със съгласието на баща си Н. К. В. адвокатски хонорар е в размер на 1250 евро. Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатските възнаграждения. Делото е с материален интерес и за адвокатското възнаграждение е приложима нормата на чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2 от Наредбата № 1 от 9.07.2004 г. 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, в каквито именно размери са определени и заплатени възнагражденията. За това именно в тези размери следва да се определят разноските на оспорващите за адвокатска защита, дължими от ответника. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал изменения акт, а именно Столична община, следва да бъде осъдена да заплати на Р. П. разноски в общ размер на 2205,11 евро, на Л. Ж. – 3905,11 евро и на А. В. 1255,11 евро. Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК1 вр. чл.27, ал.6 ЗОБС, Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ Заповед №СОА26-РД40-17/19.03.2026 г. на Кмета на Столична община **В ЧАСТТА**, в която е определена сума на парично обезщетение в общ размер на 73 469,39 евро, разпределена на собствениците както следва:

- Н. С. - 6 122,45 евро /шест хиляди сто двадесет и две евро и четиридесет и пет евроцента/;
- А. В. - 6122,45 евро /шест хиляди сто двадесет и две евро и четиридесет и пет евроцента/;
- Р. П. - 12 244,90 евро /дванадесет хиляди двеста четиридесет и четири евро и деветдесет евроцента/;
- Л. Ж. - 24 489, 79 евро /двадесет и четири хиляди четиристотин осемдесет и девет евро и седемдесет и девет евроцента/;
- М. Н. -12 244,90 евро /дванадесет хиляди двеста четиридесет и четири евро и деветдесет евроцента/;
- Б. Л. -12 244,90 EUR/дванадесет хиляди двеста четиридесет и четири евро и 90 евроцента, като:

УВЕЛИЧАВА размера на паричното обезщетение от 73 469,39 евро на 196083,60 евро /сто деветдесет и шест хиляди и осемдесет евро и 60 евроцента/, съответно на съсобствениците съобразно правата им, както следва:

За Н. В. С. - 16 340,30 евро /шестнадесет хиляди триста и четиридесет евро и 30 евроцента/;

За А. Н. В. - 16 340,30 евро /шестнадесет хиляди триста и четиридесет евро и 30 евроцента/;

За Р. П. П. - 32 680,60 евро /тридесет и две хиляди шестстотин и осемдесет евро и 60 евроцента/;

За Л. К. Ж. - 65 361,20 евро /шестдесет и пет хиляди триста шестдесет и едно евро и 20 евроцента/;

За М. С. Н. - 32 680,60 евро /тридесет и две хиляди шестстотин и осемдесет евро и 60 евроцента/ и

За Б. С. Л. - 32 680,60 евро /тридесет и две хиляди шестстотин и осемдесет евро и 60 евроцента/ за отчуждаването на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.615.117, с площ 3835 кв.м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.615.26 (незастроен), с площ 8288 кв.м. по КKKP на район „П.“, одобрени със заповед № РД-18-4/09.03.2016 г. на ИД на АГКК.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Р. П. П. от [населено място] сумата 2205,11 евро (две хиляди двеста и пет евро и 11 евроцента) деловодни разноси.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Л. К. Ж. от [населено място] сумата 3905,11 евро (три хиляди деветстотин и пет евро и 11 евроцента) деловодни разноси.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. Н. В. от [населено място] сумата 1255,11 евро (хиляда двеста петдесет и пет евро и 11 евроцента) деловодни разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.27, ал.6 ЗОБС.

СЪДИЯ: